

ЗАЮ И ОХЛЮВЧО

СЦЕНКА

Нощ. Зеленчукова градина. Презъ една дупка на оградата се промъква страхливо и се озърта Заю. Охлювчо, скритъ задъ дърво, яде отъ една зелка. Като чува шумъ, той се озърта и се обажда.

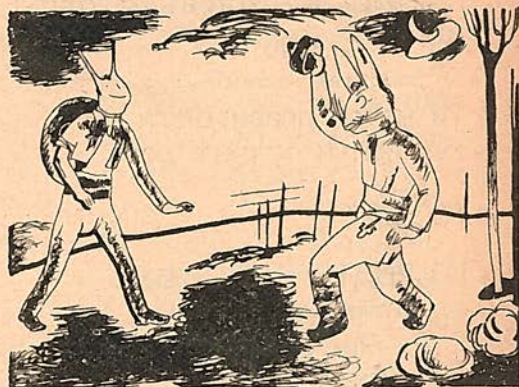
Охлювчо:

Хей, юначе, кой си ти?
Тука зло ще те слети!
Въ тази градина, въ тоя часъ
господаръ съмъ само азъ

Заю

(безъ да вижда Охлювчо):

Азъ съмъ Заю, пръвъ бѣгачъ
и отличенъ съмъ гризачъ!
Тичамъ леко тукъ и тамъ —
страхъ какво е азъ не знамъ.
Изъ градинитъ по мракъ
бродя, като пръвъ юнакъ.
Хрупамъ зеле съ апетитъ
и съмъ веселъ и честитъ!
Кой си ти юнакъ голѣмъ,
дето се обаждашъ тамъ?

Охлювчо

(гордо):

Азъ съмъ охлювъ — мушморокъ,
ще те бодна съ моя рогъ!
Той е остъръ, кагъ стрела —
ако смѣшъ тукъ ела!

Заю

(подскача и се готви да бѣга):

О, недей ме плаши ти,
сбъркахъ, моля те, прости!
Не показвай остъръ рогъ,
дай ми две минути срокъ
да избѣгамъ, както знамъ,
хей, презъ дупката отъ тамъ.

Охлювчо:

О, почакай и постой
и отъ нищо се не бой,
азъ не съмъ така жестокъ
и — свидетелъ ми е Богъ —
нѣма да ти сторя зло,
знамъ за твоето тегло!

